

Sygn. akt IIK 227/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Anna Żebrowska

w obecności **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.** – ----

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r. sprawy

D. Z.

urodz. (...) w m. O.

syna H. i W. z d. Z.

oskarżonego o to, że: w dniu 16 maja 2016 roku około godziny 16.20 w m. G. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,70 mg/l i 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a§1kk

1. Oskarżonego **D. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1kk i art. 35§1kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym.
2. Na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (cztery) lat.
3. Na podstawie art. 43§3kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.
4. Na podstawie art. 43a§2kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 227/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 03 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Giżycku uznał oskarżonego D. Z. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to:

- na podstawie art. 178a§1kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1kk i art. 35§1kk skazał go karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym,

- na podstawie art. 42§2kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (cztery) lat,

-na podstawie art. 43§3kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy,

- na podstawie art. 43a§2kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych,

- zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się ogólnymi jej dyrektywami, określonymi w art. 53§ 1 i 2 kk, tj. uwzględnił stopień winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków.

Inny jest stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy w wypadku, gdy naruszył on nieumyślnie obowiązujące w ruchu zasady bezpieczeństwa, a inny - - znacznie większy - gdy owe zasady naruszone zostały przez sprawcę umyślnie. Zdaniem Sądu czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu nie ma żadnych okoliczności, które w jakimkolwiek stopniu tłumaczyłyby postępowanie oskarżonego. D. Z. dopuścił się – umyślnie – naruszenia podstawowy, elementarnych zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Zachowanie oskarżonego doprowadzić mogło do poważnych, ujemnych skutków dla bezpieczeństwa, zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego, albowiem oczywistym jest, jak poważne zagrożenie na drogach stanowią nietrzeźwi kierowcy. Z tych też względów Sąd skazał oskarżonego na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwadzieścia cztery) godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżony utrzymuje się jedynie z prac dorywczych, ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, nie posiada żadnego majątku, stąd też brak było podstaw do orzeczenie wobec niego takiej kary grzywny, która byłaby z jednej strony adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, z drugiej- by nie przekraczała zdolności finansowych sprawcy. Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności, jak również – jako okoliczność obciążającą - fakt uprzedniej karalność oskarżonego (karta karna k. 16-17) – w ocenie Sądu nie byłoby uzasadnione orzeczenie w sprawie kary najłagodniejszego rodzaju, a za taką ustawodawca uznał właśnie karę grzywny. Za okoliczności łagodzące przyjęto przyznanie się oskarżonego do winy, czemu jednak w realiach niniejszej sprawy nie można nadać jakiegoś szczególnego znaczenia dla wymiaru kary. Przytoczone fakty, zdaniem Sądu, przemawiały za orzeczeniem kary ograniczenia wolności we wskazanym rozmiarze.

Orzekając, na podstawie art. 42§2kk wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (cztery) lat, Sąd uwzględnił stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy - przekroczony kilkukrotnie, niż pozwalają na to przepisy prawa - wagę naruszonych przez niego – elementarnych - zasad obowiązujących w ruchu drogowym, zagrożenie jakie oskarżony stworzył dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego.

Sąd na podstawie art. 43§3kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy, które – jak wynika z wyjaśnień oskarżonego – posiada, choć nie jest w stanie wskazać, gdzie się ono znajduje.

Na podstawie art. 43a§2kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych, uznając, iż jego wysokość będzie stanowić dla sprawcy wystarczającą dolegliwość i spełni cele wychowawcze i poprawcze, mimo, że świadczenie to zostało orzeczone w minimalnej, przewidzianej przez przepisy za popełnienie czynu z art. 178a§1 kk, wysokości.

Zwalniając oskarżonego od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych, Sąd kierował się treścią art. 624§1 kpk.